

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 16, 18 a 20 písm. b) smernice 2012/29/EÚ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa poškodený v trestnom konaní opätovne podrobil výsluchu pred novým sudcom, v prípade, že jedna z procesných strán v zmysle článku 511 ods. 2 a článku 525 ods. 2 talianskeho trestného poriadku (v súlade s ich ustáleným výkladom v rámci judikatúry Najvyššieho kasačného súdu) odoprie súhlas s prečítaním zápisníc obsahujúcich výpovede, ktoré dotknutý poškodený už urobil v rámci rovnakého konania a v súlade so zásadou kontradiktórnosti pred iným sudcom?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, s. 57).

Odvolaie podané 22. januára 2018: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 10. novembra 2017 vo veci T-180/15, Icap plc a i./Európska komisia

(Vec C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska komisia (v zastúpení: T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok (body 281 – 299 a výrok) v rozsahu, v akom sa ním zrušujú pokuty v článku 2 napadnutého rozhodnutia,
- zamietol piaty a šiesty žalobný dôvod v rámci žaloby spoločnosti ICAP podanej na Všeobecný súd, pokiaľ ide o pokuty, a stanovil spoločnosti ICAP primerané pokuty na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci,
- rozhodol, že ICAP znáša všetky trovy tohto konania, a zmenil rozhodnutie o trovách konania v rámci prvostupňového rozsudku tak, aby odrážalo výsledok tohto odvolacieho konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza tento jediný odvolací dôvod:

Komisia tvrdí, že Všeobecný súd vo svojom rozsudku vo veci T-180/15, Icap plc a i./Komisia, EU:T:2017:795, nesprávne uplatnil judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa odôvodnenia, ktoré sa vyžaduje pri ukladaní pokút. Rozsudok Všeobecného súdu sa odchyľuje od zásadného rozsudku vo veci C-194/14 P, AC Treuhand/Komisia, EU:C:2015:717, body 66 – 68, a ukladá Komisii prísnejšiu povinnosť v zmysle podrobnejšieho odôvodnenia metodológie použitej pri výpočte pokút ukladaných za porušenia článku 101 ZFEÚ, obzvlášť pri uplatňovaní bodu 37 usmernení o pokutách. Cieľom odvolania Komisie je náprava závažných nesprávnych právnych posúdení zo strany Všeobecného súdu, ktoré by v prípade ich akceptovania narušili schopnosť Komisie stanovovať primerané pokuty na účely dosiahnutia dostatočného odstrašujúceho účinku. Správne vykladaná povinnosť odôvodnenia, ktorá zodpovedá požiadavkám judikatúry pripomenutým vo veci C-194/14 P, AC Treuhand, bod 68, je pre dosiahnutie tohto cieľa zásadná. Naproti tomu prísnejšia povinnosť odôvodnenia v súvislosti s pokutami, ktorá by zahŕňala interné úvahy a čiastkové výpočty, zasahuje do rozsahu diskrečnej právomoci Komisie pri stanovovaní pokút vrátane prípadu, keď vychádza z bodu 37 usmernení o pokutách. Uvedený bod bol prijatý práve s cieľom umožniť Komisii odchyliť sa od usmernení o pokutách v atypických prípadoch, napríklad keď sa pokuty ukladajú sprostredkovateľom. Ako uznali súdy Únie, je nevyhnutné, aby si Komisia pri stanovovaní primeraných pokút zachovala svoju voľnú úvahu a diskrečnú právomoc.